

Δημήτρης Σταμούλης

Στα χέρια της τράπεζας Πειραιώς βρίσκεται πλέον ένα από τα πιο σύγχρονα νοσοκομεία της χώρας, το Ερρίκος Ντυνάν, μετά το «κόλπο γκρόσο» που έστησαν από κοινού, η συγκυβέρνηση, ο υπουργός Υγείας, νυν Μ. Βορίδης και πρώην Α. Γεωργιάδης, και η τράπεζα του Σάλλα, προκειμένου ένα πανάκριβο νοσοκομείο να εκποιηθεί έναντι πενιχρού τιμήματος και να δοθεί με την άδειά του σε θυγατρική εταιρεία της τράπεζας Πειραιώς.

Στις 24 Σεπτεμβρίου διενεργήθηκε ο πλειστηριασμός του νοσοκομείου, το οποίο είχε συσσωρευμένα χρέη ύψους 90 εκατ. ευρώ. Η εταιρεία «Ημίθεα ΑΕ» εμφανίστηκε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή και με προσφορά 115 εκατ. ευρώ επικράτησε στον πλειστηριασμό. Όπως σύντομα αποκαλύφθηκε, η εταιρεία αυτή είναι συμφερόντων του ομίλου Πειραιώς, βασικού πιστωτή του νοσηλευτικού ιδρύματος, με δάνεια ύψους 90 εκατ. ευρώ.

Πρόκειται για μια εξέλιξη που θα αλλάξει το τοπίο στο πώς κάποια δημόσια νοσηλευτικά ιδρύματα μπορούν να αλλάζουν χέρια, και πόσο γρήγορα θα προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση και πλήρης εμπορευματοποίηση της υγείας στην Ελλάδα.

Με οδηγό τη συγκεκριμένη σκανδαλώδη πώληση θα μπορεί να έρχεται ένα vulture fund του εξωτερικού, θα επιλέγει όποια ελληνική εταιρεία επιθυμεί, θα πλειστηριάζει το υποθηκευμένο ακίνητο η τράπεζα μέσω “αχυρένιας” θυγατρικής και θα παίρνει ολόκληρη την επιχείρηση, ελεύθερη από βάρη, φεσώνοντας προμηθευτές και δημόσιο.

Η ιστορία του Ντυνάν θα αποτελέσει πιλότο για τις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων νοσηλευτικών ιδρυμάτων που θα ακολουθήσουν και που ως μόνο αποτέλεσμα θα έχει η πλειοψηφία των δημόσιων νοσοκομείων να περάσει στα χέρια ιδιωτών, ακριβώς όπως σχεδιάζουν εδώ και χρόνια η ΕΕ με τα πιο ισχυρά εγχώρια τμήματα της αστικής τάξης.

Όλα δείχνουν και μάλιστα με ξεκάθαρα πλέον τα δεδομένα, ότι το σχέδιο της Ε.Ε. που ασπάζεται η ελληνική κυβέρνηση, θα επιτευχθεί με τη συνεργασία του τραπεζικού συστήματος της χώρας. Η υγεία των Ελλήνων και η πλειοψηφία των νοσοκομείων, αργά και σταθερά θα... ιδιωτικοποιηθεί πλήρως και στα μάτια των μνημονιακών κυβερνήσεων θα «διασωθούν» από θυγατρικές εταιρείες τραπεζών ή μεγάλων ιδιωτικών νοσοκομείων.

Η εποχή των πλειστηριασμών για την Ελλάδα ξεκινά, κατ' εντολή της τρόικας και με τους εκπροσώπους του ελληνικού λαού να συνεχίζουν απερίσπαστοι το «ναι σε όλα» και την επίσημη Αριστερά που εκγυμνάζεται για τους υπουργικούς θώκους να εξακολουθεί να πιστεύει (και να κοροϊδεύει) ότι μέσα στο «δυτικό πλαίσιο» και την Ε.Ε. θα πετύχουμε φιλολαϊκές λύσεις.

Το «σκάνδαλο Ντυνάν» αποτελεί μια υπόθεση-πilotο για τις ιδιωτικοποιήσεις

Το παιχνίδι με το ξεπούλημα του Ερρίκος Ντυνάν στήθηκε ως εξής: Η τράπεζα κατάφερε και προχώρησε σε κατάσχεση του κτιρίου και στη συνέχεια, προκάλεσε η ίδια τον πλειστηριασμό. Είχε προηγηθεί τον περασμένο Μάιο, η από κοινού με το Υγεία του ομίλου Αποστολόπουλου, διαχείριση του νοσοκομείου, προκειμένου να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την «εξυγίανση» και την πώλησή του.

Στις 18 Σεπτεμβρίου, ο υπουργός Υγείας Μ. Βορίδης, με περιέργως υπερβάλλοντα ζήλο και περισσή σβελτάδα, έφερε εμβόλιμα και... εκπρόθεσμα (!) τροπολογία σε νομοσχέδιο που αφορούσε την ... έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων, η οποία ήταν κομμένη και ραμμένη στα μέτρα της τράπεζας. Προέβλεπε ότι σε περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού στοιχείων ενεργητικού ιδιωτικής νοσηλευτικής μονάδας ή ιδιωτικής κλινικής, ως επιχείρησης ή συνόλου περιουσίας, και ανεξάρτητα από τη νομική της μορφή, μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στον πλειοδότη, όχι μόνο το κτίριο και ο εξοπλισμός, αλλά και η διοικητική άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικής κλινικής που τυχόν υπάγεται στην κατάσχεση ή συνδέεται με μεταβιβαζόμενα στοιχεία ενεργητικού, εφόσον ο νέος φορέας πληροί τις προβλεπόμενες νόμιμες προϋποθέσεις.

Τελικά, στον πλειστηριασμό που διενεργήθηκε, η ΗΜΙΘΕΑ ΑΕ, ως μόνη συμμετέχουσα εταιρεία, με μόλις 115 εκατ. ευρώ, τα πήρε... όλα. Εάν αφαιρέσουμε τις οφειλές ύψους 90 περίπου εκατ. ευρώ, απομένουν μόλις 25 εκατ. ευρώ ως καθαρό κόστος εξαγοράς για την τράπεζα. Η Πειραιώς έτσι απέκτησε ένα σύγχρονο νοσοκομείο που μπορεί να ανήκε εξ ολοκλήρου στο Κοινωνικό Ιδρυμα Ερρίκος Ντυνάν Ν.Π.Ι.Δ, το οποίο ιδρύθηκε από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, αλλά ουσιαστικά ήταν ένα ίδρυμα που ανήκε στον ελληνικό λαό, καθώς δημιουργήθηκε με κοινωνική κι όχι κερδοσκοπική σκοπό, από δωρεές εκατομμυρίων από χιλιάδες ανώνυμους και επώνυμους δωρητές. Το Ντυνάν διαθέτει εγκαταστάσεις που εκτείνονται σε 55 χιλιάδες τ.μ., διαθέτει κλινικές και εξωτερικά ιατρεία όλων των ειδικοτήτων. Είναι εξοπλισμένο με 303 κλίνες κλινικών, 25 χειρουργεία, 38 κλίνες μονάδων εντατικής θεραπείας, 24 κλίνες μονάδων τεχνητού νεφρού και 78 κλίνες νοσηλείας μίας ημέρας, με πλήρως εξοπλισμένα μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας. Σύμφωνα μάλιστα με καταγγελίες χειρουργών γιατρών, μόνο ένα μικροσκόπιο τελευταίας τεχνολογίας στο

νευροχειρουργικό τμήμα κοστίζει περί τα 50 εκατ. ευρώ! Τέλος, στον νοσοκομείο εργάζονται περίπου 1000 εργαζόμενοι, οι οποίοι ατενίζουν με ανασφάλεια και προβληματισμό το μέλλον τους, παρά το γεγονός ότι ήδη εδώ και χρόνια τους οφείλονται δεδουλευμένα πολλών μηνών.

Το ευτράπελο στην όλη υπόθεση είναι ότι ένα άλλο σημαίνον πρόσωπο της σημερινής άθλιας συγκυβέρνησης, ο Α. Λοβέρδος, όταν ήταν υπουργός Υγείας, τον Ιανουάριο του 2011, είχε δήθεν διαβεβαιώσει ότι «δεν πωλείται το νοσοκομείο Ερρίκος Ντυνάν», ενώ είχε απειλήσει ότι σε περίπτωση σύγκρουσης υπουργείου με τη διοίκηση του νοσοκομείου, θα αποσύρει τους τρεις εκπροσώπους που έχει στο ΔΣ.

Το «σκάνδαλο Ντυνάν» αποτελεί μια υπόθεση-πilotο για τις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων νοσηλευτικών ιδρυμάτων που θα ακολουθήσουν. Με τέτοιες πρακτικές, θα ωθούνται τα ιδρύματα προς χρεοκοπία, θα αναλαμβάνουν οι πιστωτές-τράπεζες, και εν τέλει θα βρεθεί η πλειοψηφία των δημόσιων νοσοκομείων στα χέρια ιδιωτών, περνώντας το εγχώριο σύστημα υγείας στην εποχή του άκρατου καπιταλισμού και της υπαγωγής των πάντων στο χώρο της υγείας στους νόμους της αγοράς.

Στην περίπτωση του Ερρίκος Ντυνάν συμπυκνώνεται όλο το υφιστάμενο καθεστώς διάλυσης της δημόσιας υγείας, και όλοι οι «παίκτες» που διαμορφώνουν τη σημερινή πραγματικότητα. Τράπεζες, επιχειρηματίες της υγείας, αποτυχημένες διοικήσεις, υπουργεία και κυβερνήσεις έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να βάλουν ταφόπλακα σε ένα από τα πιο σύγχρονα νοσοκομεία της χώρας. Ένα νοσοκομείο που για κοινωφελές έργο ξεκίνησε και πεδίο μάχης κερδοσκοπικών συμφερόντων κατάντησε.

Τα αδιέξοδα που όλοι αυτοί δημιούργησαν στη λειτουργία του Ερρίκος Ντυνάν είναι απτό δείγμα των συνεπειών της καπιταλιστικής κρίσης και της πολιτικής ΕΕ-ΔΝΤ-κυβέρνησης απέναντι στην περίθαλψη, και της πρωτοφανούς κοινωνικής βαρβαρότητας που έφερε η κυβερνητική επίθεση όλα αυτά τα χρόνια των μνημονίων.

Πώς όμως δημιουργήθηκε το Ερρίκος Ντυνάν; Από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, τη μεγαλύτερη και πιο ιστορική ΜΚΟ στη χώρα. Τα έσοδά του προέρχονται από δωρεές, εράνους και διάφορες κρατικές και άλλες δημόσιες χορηγίες. Τα τεράστια αυτά κεφάλαια σε ρευστή και ακίνητη περιουσία, υποτίθεται ότι αξιοποιούνται σε «κοινωφελείς σκοπούς», ένας από τους οποίους ήταν και η ίδρυση του νοσηλευτικού ιδρύματος. Αυτά βέβαια είναι για τους... τύπους. Διότι στην πράξη, το Ερρίκος Ντυνάν, όπως και πλήθος ανάλογων μορφών ΝΠΙΔ με κοινωφελή λειτουργία, στην ουσία αποτελούν μια ιδιωτική επιχείρηση υγείας υπό

την αιγίδα και την υψηλή προστασία του κράτους, (και του Ερυθρού Σταυρού στην περίπτωση του Ντυνάν). Πρόκειται δηλαδή για μια ιδιόμορφη ιδιωτική επιχείρηση, χωρίς δηλωμένα κέρδη, χωρίς μετοχές και χρηματιστήρια, χωρίς ατομικό ή εταιρικό ιδιοκτήτη. Με το πρόσχημο του κοινωφελούς ιδρύματος και της κοινωνικής προσφοράς, καλύπτει έντεχνα τη λειτουργία του με όρους αγοράς που θα ζήλευαν σε ορισμένες περιπτώσεις ακόμα και οι πιο ικανοί επιχειρηματίες. Το Ντυνάν είχε πετύχει για ένα διάστημα το ακατόρθωτο, όπως εξηγούν εργαζόμενοι που γνωρίζουν από μέσα τα πράγματα. Κοινωφέλεια και δωρεάν παροχή υπηρεσιών υγείας για την «εξουσία» (πολιτικό προσωπικό, δικαστικό σώμα, εφοριακοί, δημοσιογράφοι) και πανάκριβη περίθαλψη με σκληρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια για όλους τους υπόλοιπους. Μέσα από αυτή τη δίδυμη πολιτική κατάφερε να εξασφαλίζει την υποστήριξη ή ανοχή των κέντρων εξουσίας σε μια σειρά παραβιάσεις των κανόνων ορθής λειτουργίας αλλά και της εργατικής νομοθεσίας, όπως η μη καταβολή νόμιμων αυξήσεων, οι απολύσεις, η καταπάτηση συλλογικών συμβάσεων κ.α. . Το Ντυνάν ήταν διαθέσιμο για όλα. Και για συνεργασία με το ΕΣΥ και για συνεργασία με τους επιχειρηματίες. Και για απολύσεις «δι' ανυπακοήν» και για προσλήψεις όταν το απαιτούσαν οι βουλευτές. Και για καταπάτηση των ΣΣΕ και για αυξήσεις και υψηλά bonus σε όσους «στηρίζουν» το ίδρυμα. Και για «άτεγκτη δράση» απέναντι στη διαφθορά και το φακελάκι (λόγια παλιότερου προέδρου) και για προκλητικά πακέτα και μισθούς σε γιατρούς και διοικητικούς ακόμα και με μηδενική παρουσία στο νοσοκομείο. Και με το ιδιωτικό και με το δημόσιο!

Τα ελλείμματα του Ντυνάν τις καλές εποχές «τακτοποιούσε» το κράτος, με χάρισμα οφειλών ή άτοκα δάνεια ή μέσω άλλων σκοτεινών διαδρομών, την τετραετία 2010-2014 δεν μπόρεσαν να καλυφτούν. Το νοσοκομείο χρεοκόπησε. Η πληρότητά του έπεσε στο 10%, οι εργαζόμενοι παραμένουν απλήρωτοι για 5-10 μήνες, στους γιατρούς υπάρχουν οφειλές εκατομμυρίων ευρώ, ενώ τα χρέη προς τους προμηθευτές και τις τράπεζες υπερβαίνουν τα 90 εκατ. ευρώ.

Εργαζόμενοι: Καμιά εμπιστοσύνη στην νέα ιδιοκτησία

Οι διάφορες κυβερνήσεις και το Δημόσιο, όχι μόνο δεν θέλησαν να προστατεύσουν τους εργαζόμενους του νοσοκομείου, προχωρώντας σε κρατικοποίησή του και ένταξή του στο ΕΣΥ, όπως κατ' αντιστοιχία έπραξε με τις χρεοκοπημένες ιδιωτικές τράπεζες, στις οποίες χορήγησε δεκάδες δισ. ευρώ. Όχι μόνο δεν προχώρησε σε διαγραφή χρεών προς τους μεγαλοπρομηθευτές και τις τράπεζες και εξόφληση των εργαζομένων. Αλλά αντίθετα συντηρούσε την κατάσταση «αδιεξόδου» μέσα από αλλεπάλληλες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και τροπολογίες που του παρείχαν φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα για να το προσφέρει και αυτό, όπως αποδείχτηκε στις τράπεζες!

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις, οι εργαζόμενοι επιχειρούν να διατυπώσουν το δικό τους λόγο και να αναδείξουν ότι ενώ από πίσω τους γίνεται ένα τεράστιο ντιλ αξίας εκατομμυρίων, οι ίδιοι παραμένουν στην αφάνεια, χωρίς κανέναν να δεσμεύεται για τίποτα.

Μπορεί ο Μ. Βορίδης υποκριτικά να δηλώνει ότι όλα τα έκανε για να ...σωθεί το νοσοκομείο και οι χίλιες θέσεις εργασίας, ωστόσο τίποτα δεν προδικάζει ότι κάτι τέτοιο είναι

διασφαλισμένο. Μιλώντας στο Πριν ο Κώστας Κρέτσης, πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο Ερρίκος Ντινάν (ΣΕΝΕΝ) , είπε ότι «δεν υπάρχει καμία διασφάλιση των θέσεων εργασίας, δεν έχει γίνει καμιά αποπληρωμή των οφειλόμενων που ανέρχονται από 5 έως 10 μήνες, ενώ και η επιχειρησιακή σύμβαση παραμένει στον αέρα, με τους εργαζόμενους χωρίς κατοχυρωμένα δικαιώματα». Σε ερώτησή μας εάν αυτές τις δύο εβδομάδες που μεσολάβησαν από την εξαγορά, έχει εμφανιστεί κανένας από την Ημίθεα ΑΕ, απάντησε ότι παραμένουν άφαντοι, κι ότι κανείς από το νέο αγοραστή δεν έχει έρθει σε επικοινωνία με το σωματείο και τους εργαζόμενους.

Επιπλέον, ο Κ. Κρέτσης διέψευσε κατηγορηματικά την απίθανη δήλωση Βορίδη ότι πληρώθηκαν οι οφειλές προς αυτούς και ότι το σωματείο τους απέστειλε ευχαριστήριο μήνυμα στον υπουργό! Απαίτησε δε να παρέμβει το υπουργείο Υγείας και να εγγυηθεί ότι θα πληρωθούν πρώτα οι οφειλές προς τους εργαζόμενους και μετά στους υπόλοιπους πιστωτές. «Είναι αιτία πολέμου οι οφειλές προς εμάς, η διασφάλιση των θέσεων εργασίας και η νέα συλλογική σύμβαση, δεν πάμε πίσω από αυτά», διαμήνυσε ο πρόεδρος των εργαζομένων.

Διάφοροι κύκλοι της τράπεζας Πειραιώς δημόσια διατείνονται ότι θα αποζημιώσουν τους εργαζόμενους. Ωστόσο, το μνημόνιο συνεργασίας που έχουν υπογράψει το υπουργείο Υγείας, η διοίκηση του νοσοκομείου και η ίδια η τράπεζα Πειραιώς, ανάμεσα στα άλλα ορίζει ότι απαιτείται μείωση του εργατικού «κόστους» κατά το ήμισυ. Αυτό ερμηνεύεται πολύ απλά ως απολύσεις, μειώσεις μισθών, ελαστικοποίηση της εργασίας, αναδιάρθρωση του προσωπικού και των θέσεων εργασίας, διασφάλιση τοκοχρεολυσίων, διακοπή παραγωγής χρέους κ.α. Πρόκειται για την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος εργασιακής γαλέρας που ασφαλώς θα πρέπει να εκτιμήσουν οι εργαζόμενοι και το σωματείο τους και να δώσουν τη δική τους συλλογική, αγωνιστική απάντηση τόσο απέναντι στη νέα ιδιοκτησία όσο και την κυβέρνηση και το συνένοχο υπουργό Υγείας.

Πηγή: [PRIN](#)